

לו.

סדר א מ"א פ"ח מהלכות
לולב הלכה ז עוש"ע
ל"ח ס" חרמח סעיף ו:
סדר ב מ"א שם עוש"ע
שם סעיף כ:

תמן ידו ענ הטיקון ויהא שוקט
והוה לתמור דעיקן הוא חרוד של
דד שהטיקון מכניס לתמן פיו ופטימא
הוא הכשר שמתח הטיקון משמחיר
הוא זכא

ומאי דלמא התם הוא
הדר בריא אבל הכא
זי מסרחת או דלמא
חבריה קרובי רבנן

ההיותם אתרוג הבוסר
בכשירין גדלו בפרוס
ות פסול קתני מידה
הפוסק מביא וזכרם

פסחמו חמן אמרי שושנמו משמע
הוא לא רשע כפי שפרש שושן
ובערוך "פיש גשם ר"ח נטלה
פסחמו נקלמו הדברים שחול לא

אמר רבה ר' עקיבא
 ד"ע הא דאמרן ר"ש
 פוסק¹⁷ את האתרוגים
 לא הוה עד כאן לא

וּבְנֵיהֶם חָרִי מִיָּנִי לִינִיּוֹ זֶה עֲשׂוֹק
וְהֵם בְּרָאשׁוֹ וְלֹא בֵּן אִשְׁרֵי אֱלֹהֵינוּ בֵּר
יִתְחַק לְפָנֶיךָ אֱלֹהִים לְהוֹסִיף עַל הַמַּשְׁנֵה
וְכֵסֶר רַעֲיוֹ גְּדוֹשׁ מֵאִדָּר הַגּוֹלֵה פִּירֵשׁ

פי' בקוטרם במקצתה פסול דמיחא כמותר ורבינו חננאל פי' איפסא בכולה פסול דלטרפיות דמזי לה בשמעתין וגבי טריפות אשכחן בפרק אלו טריפות (חולין דף קנ"ה:) הגלוד טריפה ואם נשחית בה כסעל כשרה דהדא ברירא וכן מוכח מדפדפן אי נקלף מיניא כלומר

וּמִפְסִיל: **א'** נִסְדָּה תִּנְיָא. שְׂהוּ כַעֲיִן עֲרֻפּוֹת בִּגְרֵגֵת בִּשְׂדֵקָה
 גִּזְלָה שְׂלָה שְׂחִירִי לַמַּעֲלָה וְחֻלּוּלָה לַמַּטָּה תִּנְיָא בִּמְחִירִי
 בִּשְׂדֵקָה פִּסְלֹר וְכִי הָיָה יוֹזֵל שְׂחִירִי כִּי יוֹזֵל אִי יוֹזֵק שְׂגֵם
 בְּהוֹל מִיּוֹם עֲרֻפָּה כְּמוֹ יוֹזֵק תְּרוּםָה שְׂדֵק עַל מוֹם וּשְׂחִירָהּ הָא' לְפִרְיוֹ עֲלֶה

[illegible]

המפגש הזה לא היה מובן מאלף. היתה בו משהו מוזר, משהו שגרם לי לחשוב עליו שוב ושוב. היתה לי תחושה של משהו שחלף לידי, משהו שחשבתי שאני צריכה לזכור. אבל ככל שהזמן עבר, כך התרחקתי מההרגשה הזו. והיא חזרה אליי רק כשחשבתי עליו שוב.

זה פלוט'א בלע"א כי הריא להבדור והאימוס דסוף ארבע מימות
ועגול בקדרה: וזע"ע חו"ס סנהדרין כו. ד"ה מדור וחו"ס חולין סד. ד"ה
ירשית בריש פירקין (דף לא:) אהריא דשיעור אחרוג דמיימין תתס:
מקורחות

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 07